

Η Τεσσαρακοστή στις «κατ' οίκον» Εκκλησίες μας

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[Αρχιμανδρίτης π. Ιάκωβος Κανάκης, Δρ. Θεολογίας](#)

Η παρουσία του νέου ιού έχει αλλάξει την καθημερινότητά μας. Ήρθε ξαφνικά και γρήγορα και θα μας απασχολήσει είναι το πιθανότερο για αρκετό καιρό. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε κάτι που δεν φαίνεται φαίνονται όμως τα αποτελέσματά του και είναι τραγικά. Έχουμε απώλειες ανθρώπων. Στην γειτονική Ιταλία είναι σαν να έχουν κάθε μέρα απώλεια ενός χωριού. Περίπου ανά μισή ώρα έχουν κηδεία και πολλές φορές ο αποτεφρωτήρας δεν σταματάει ούτε στιγμή. Τα μέτρα που εξαγγέλλονται στοχεύουν να προλάβουμε και στην χώρα μας μια τέτοια κατάσταση. Χρειάζεται να πειθαρχήσουμε, είναι αναγκαίο αυτό. Η οικονομική ζημία είναι δεδομένη και αφορά σε όλον τον πλανήτη μας, πόσο μάλλον στην χώρα μας που προσπαθεί να ορθοποδήσει. Ωστόσο πρέπει να ακολουθήσουμε κανόνες και οδηγίες για να ξεπεραστεί η δυσκολία.

Όμως ο νέος ιός αρχίζει και αποκαλύπτει και άλλα πράγματα. Καταρχήν δείχνει ότι ο άνθρωπος τελικά δεν είναι τόσο δυνατός. Αντίθετα, είναι « μικρός» ,

πεπερασμένος. Και οι επιστήμες οι οποίες μας έχουν δώσει τόσα πολλά και καλά είναι και αυτές « μικρές». Εξ αυτών η ιατρική που έχει όντως προοδεύσει τόσο πολύ, αναζητά εδώ και καιρό το εμβόλιο και την θεραπεία. Όμως και αυτή ψάχνει...οι ειδικοί δεν είναι «θεοί». Έχει και αυτή τα όριά της.

Το άλλο που έκανε ο νέος θανατηφόρος ιός είναι ότι φανέρωσε μια κοινωνική ισοτιμία. Και ο πλούσιος και ο φτωχός και ο νεώτερος και ο μεγαλύτερος στην ηλικία πρέπει να παραμείνει έγκλειστος στο σπίτι του. Γίναμε όλοι ίσοι έναντι του κινδύνου. Περιμένουμε στην ίδια σειρά σε φαρμακεία και καταστήματα τροφίμων. Όλοι με μάσκες, γάντια, αντισηπτικά. Ίσοι έναντι των άλλων. Δοκιμάζεται η ίδια μας η ύπαρξη. Ανασφάλεια, θυσιαστικότητα ή ατομισμός, αλληλεγγύη. Πλέον όχι ως θεωρία αλλά ως πραγματικότητα στον καθημερινό μας βίο. Επίσης, βρήκαμε ελεύθερο χρόνο, τον οποίο πολλοί δεν βρίσκαμε ποτέ. Είναι τελικά αυτό που περνάμε ένα μεγάλο και δύσκολο « διαγώνισμα» για όλους εμάς τους « μαθητές» της ζωής.

Ο ιός κρατά τις οικογένειες μαζί στο ίδιο σπίτι. Είχε να γίνει πολύ καιρό αυτό. Ο καθένας με το πρόγραμμά του, τις υποχρεώσεις του, πολύ σπάνια γινόταν να υπάρξει η οικογένεια ολόκληρη στο σπίτι. Έγινε τώρα, όμως βίαια και πλέον αναμετράτε με τα συγγενικά του πρόσωπα ο καθένας κατά πόσο μπορεί να αντέξει αυτήν την συνύπαρξη αφενός και αφετέρου για πόσο διάστημα. Εδώ θα χρειαστεί μεγάλη υπομονή, ή καλύτερα υπομονές! Ας το δούμε όμως θετικά, ας προσπαθήσουμε να κάνουμε πράγματα μαζί, είχε λείψει αυτό άλλωστε σε πολλούς.

Όμως και μόνοι μας αν είμαστε να χαρούμε την μοναξιά μας. Να την κάνουμε δημιουργική, ευχάριστη. Υπάρχουν τόσα ωραία βιβλία που είχαμε κάπου σκονισμένα στην βιβλιοθήκη. Ήρθε η ώρα να τα κατεβάσουμε και να τα ανοίξουμε. Είναι έτοιμα πολλά από αυτά να μας μεταδώσουν από την συσσωρευμένη σοφία τους. Επίσης, να ξεκουραστούμε. Αυτό δεν έλεγαν με παράπονο πολλοί, ότι είναι υπερβολικά κουρασμένοι. Ας χαρούν λίγη ξεκούραση τώρα. Ακόμα, να προσευχηθούμε. Είναι Τεσσαρακοστή και οι Εκκλησίες είναι μεν ανοιχτές αλλά, με πόνο το λέμε, δεν τελούνται οι ακολουθίες. Ας κάνουμε το σπίτι μας «κατ' οίκον» Εκκλησία, όπως τότε στα πρωτοχριστιανικά χρόνια. Να καίει το κανδήλι, ας προσφέρουμε λιβάνι. Όπως ανεβαίνει ο καπνός από το λιβάνι ψηλά, έτσι να γίνει και με την προσευχή μας, αυτό να λέμε. Να μελετάμε συστηματικά την Αγία Γραφή, τους βίους των αγίων. Ας διαβάζουμε τους «Χαιρετισμούς» μπροστά στο εικόνισμα της Παναγίας. Ας επιθυμούμε την Θεία Κοινωνία έστω και ας μην μπορούμε προς το παρόν να μετέχουμε σ' Αυτήν. Ας επικοινωνήσουμε με ανθρώπους που πιθανόν είχαμε κάποιες διαφορές και είχαμε πικραθεί. Μπορεί και να μας μισούν ή έτσι νομίζουμε, εμείς ας προσευχόμαστε γι' αυτούς.

Να προσευχόμαστε καρδιακά για γιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό των θεραπευτηρίων μας, πού δίνουν την δική τους μάχη στην πρώτη γραμμή. Όπως και για τους στρατιώτες πού βρίσκονται στα σύνορά της πατρίδας μας. Και για τους μετανάστες ας διευρύνουμε την προσευχή μας, που βρίσκονται μετέωροι σε ξένο τόπο. Για τα παιδιά που δίνουν Πανελλήνιες εξετάσεις και έχουν αγωνία ή και για τους φοιτητές, που φοβούνται μην χάσουν το εξάμηνο στα Πανεπιστήμια τους. Έχουμε πολλούς και για πολλά πού μπορούμε να προσευχηθούμε.

Θα τελειώσω τις λίγες σκέψεις, με το μήνυμα κάποιας νεαρής κοπέλας που έστειλε μόλις σήμερα: « Θέλω πάτερ να εξομολογηθώ κάτι που συνειδητοποίησα σήμερα με πόνο και μεγάλη απογοήτευση. Ντρέπομαι που τόσα χρόνια δεν πήγαινα τόσο συχνά στην Εκκλησία. Πάντα έβρισκα δικαιολογίες ότι να Πάσχα έρχεται θα πάμε...κ.τ.λ. Τώρα συνειδητοποιώ πόσο απαραίτητα, όμορφα και απόλυτα συνδεδεμένα με την καθημερινότητά μας είναι η Εκκλησία και τα Μυστήριά της. Οι μυρωδιές και οι ήχοι από τους ψαλμούς...Στέλνω αυτό το μήνυμα όχι γιατί το βλέπω αυτό που ζω ως ενοχή, αλλά γιατί αυτό νιώθω δυνατά μέσα μου και θα ήθελα να το μοιραστώ με όλον τον κόσμο...».

Θα κάνουμε όλοι μας λίγη υπομονή, θα παραμείνουμε προσεκτικά στα σπίτια μας και κάποια στιγμή όλο αυτό θα φύγει και θα ξαναγίνουμε όπως πριν. Ίσως καλύτερα από πριν αν έχουμε λάβει το μεγάλο δίδαγμα για την ζωή και την ύπαρξή μας. Καλή υπόλοιπη Τεσσαρακοστή στις «κατ οίκον» Εκκλησίες μας. Προσευχόμαστε για εσάς και εσείς παρακαλούμε για εμάς!

<https://bit.ly/33ymcrz>